

den, at han har den fulde Helbredstilstand, som der udfordres, saa troer jeg, at det kun ligger i det nytter at ville tilsigte en Tvang for Embedsstanden, som jeg forøvrigt heller ikke bifalder og ogsaa har stemt imod, idet det vistnok vilde være let for den, som ikke ønsker at sikkre sin Enke Overlevelsesrente, at faae en Attest fra sin Læge, der gaaer ud paa, at hans Helbredstilstand ikke just er af den Bessaffenhed, der udfordres og saa er han jo fri, naar den Bestemmelse ikke bliver tagen, at de skulle tage imod ham, selv om han ikke har Sundhedsattest. Jeg kan derfor ikke Andet, end stemme imod det Forslag, som her er stillet.

Wilfens: En af de ærede Forslagsstillere har nylig sagt, at de have gjort, hvad de kunde, for at fremme deres Anskuelse, at Staten ikke fremdeles, saaledes som hidtil, bør bære Risicoen ved, at de syge Embedsmænd forsikkrede deres Enker Overlevelsesrente, derved, at de have stemt mod § 8. Jeg kan ikke indrømme, at de have gjort, hvad de kunde; thi det vil ved et nøiere Gffersyn vise sig, at Loven vil komme til at mangle det fornødne Sammenhang, naar man blot stryger § 8; der maatte nemlig i saa Fald under § 2 være tilføjet et Nr. 4, ifølge hvilket Embedsmænd, der ikke kunde opnaae den fornødne Helbredsattest, skulde være undtagne fra den Forpligtelse, som § 1 paalægger Embedsmænd i det Hele. Det have de imidlertid ikke gjort, og som Følge deraf har der heller ikke været nogen tilstrækkelig Discussion i denne Retning ved 2den Behandling, og det maatte dog være det, de vilde have fremkaldt, for at sætte deres Villie igjennem. Jeg skal endvidere bekræfte, hvad en anden æret Rigsdagsmand har sagt, at de raske Embedsmænd kunne undgaae at komme i denne Klasse derved, at de forsikkrede deres Enker Overlevelsesrente et andet Sted, hvor de kunde opnaae billigere Betingelser, end de kunde opnaae, dersom de skulde staae Last og Brast med de Syge; thi, naar Nr. 3 under § 2 siger, at den, som for Finantsministeriet godtgjør, at hans Enke paa anden Maade for Livstid er sikret en ikke ringere aarlig Indtægt, skal være fritagen for at forsikkre sin Enke den i § 1 bestemte Livrente, saa kan jeg ikke indsee, at den ærede Finantsminister kan være

berettiget til at vrage en Forsikkring, som var tegnet i en anden solid Forsikringsanstalt af samme Bessaffenhed. Naar det iøvrigt af en af de sidste ærede Talere er blevet sagt, at dette var et privat Interessentskab, paa hvilket man ved Lov vilde lægge en ny Byrde, ved at forpligte det til at modtage ogsaa syge Embedsmænds Indskud for deres Enker, saa maa jeg bemærke, at det vistnok er blevet stiftet som et privat Interessentskab; men det gik, hvad den ærede Ordfører ogsaa vil kunne bekræfte, fort Lid efter over til at blive en offentlig Anstalt, idet Interessenterne foretrak, at det skulde drives for Statens Regning og Risiko og under dens Bestyrelse.

Steen: Jeg kan meget vel sympathisere med de ærede Rigsdagsmænd, som have stillet dette Endringsforslag; jeg har ogsaa selv allerede tidligere gjort den ærede Ordfører opmærksom paa det Mislige, denne § 8 havde for Interessenterne i Livrenteanstalten; men jeg skal ikke nægte, at jeg troer, at deres Forslag er meget uheldigt formuleret. Derhos vil jeg tillade mig at yttre, at man, ved at forkaste det, ogsaa kan hjælpe sig ud deraf ved en lille Uleilighed. Der foreligger nemlig en Lov af 4de Aug. 1788, ifølge hvilken den almindelige Enkekasse af Finantserne er tilfikkret at faae den Risiko dækket, som Enkekassen løber ved at sikkre Overlevelsesrente for Enker efter Embedsmænd, som ikke kunne præstere behørig Lægeattest. Naar den hølagede Finantsminister vil forelægge for Rigsdagen næste Gang, den er samlet, en saadan Lov, ifølge hvilken denne Garanti tilfikkres Livrenteselskabet for Fremtiden, vilde Forholdet derved være afgjort paa en sikker Maade. Jeg har forhørt mig, om en saadan Lov eksisterede; det er kun sagt, at det i Praxis er gaaet saaledes til, at Livrenteselskabet hidtil har faaet denne Risiko erstattet, og jeg har ogsaa stølet paa, at denne Praxis for Fremtiden skulde vedblive. Naar man kunde vente denne Mangel afhjulpen ved en ny Lov, troer jeg, at man indtil da kunde blive staaende ved § 8, som den foreligger.

Schering: Jeg troer ikke, at Faren ved at optage § 8 vil være meget stor; jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Ri-